

РАЦИОНАЛНА ПОТВРДА ПОСТОЈАЊА БОГА

مسلك عقلي لإثبات وجود الله تعالى

<Српски– Serbian – صربي>

Мухаммед А. Ел-Абдулхеј

محمد بن عبد الحي العبد الحي

Превод:

Александра Ђорђевић

Рецензија:

Фејзо Радончић

Љубица Јовановић

ترجمة:

ألكساندرى جورجيفيتس

مراجعة:

فيزو رادونتشيش

ليوبيتسا يوفانو فيتس

Рационална потврда постојања Бога

Урођеност веровања

Веровање у Бога је нешто што је уграђено у људски ум и срце. Сходно томе није чудно што су током историје сва људска друштва - осим неколико изузетака веровала у постојање Бога. Ако само погледамо кроз историју човечанства, дефинитивно ћемо увидети да је већина људи веровала у Бога. Старогрчки мислиоци као што су Платон и Аристотел су рационално закључили да Бог мора да постоји.

По тој истој паралели, психолози су дуго тврдили да је веровање у Бога наследно. Старији истражитељ на Оксфордском Универзитету за антропологију и ум, тврди - да када би оставили неколико деце на неко пусто острво да се она сама старају о себи - веровали би у Бога. Укратко, свако од нас је рођен са урођеним осећајем или веровањем у Бога и тај осећај се развија природно. Наши умови су дизајнирани да верују у Бога. Супротно томе, неверовање у Бога је нешто што је неприродно људском бићу.

Не постоје истински атеисти

Када су под стресом или екстремним страхом, људи траже помоћ више силе и траже наду. Штавише, упућују молитве Богу и дозивају Га да их спаси у том тешком тренутку. То једноставно значи да људи потврђују постојање Бога (Аллаха) и да верују у Њега. Ова ситуација је описана у једној од Божијих књига - Часном Кур'ану:

"Зар не видиш да лађе Аллаховом милошћу морем плоче да би вам показао неке доказе Своје? То су, заиста, поуке за све стрпљиве и захвалне. А кад их талас, као облак, прекрије, моле се Аллаху искрено Му веру исповедајући; а чим их Он до копна доведе, само неки Њему захвални остају. А доказе Наше само издајник, незахвалник пориче." (Кур'ан 31: 31-32)

Можемо да узмемо Фараона (краљ Египта у 14 веку п.н.е., у времену посланика Мојсија) као прави пример оваквих околности. Фараон је јавно негирао постојање Бога. Он је говорио својим људима: **"Ја сам господар ваш највећи!"** (Куран, 79:24). Али када се Фараон давио у Црвеном Мору и кад је био скоро на смрти - казао је: **"Ја верујем да нема бога осим Онога у којег верују синови Израилјеви и ја се покоравам!"** (Кур'ан, 10:90)

Укратко, неки људи јавно поричу постојање Бога - али у себи они признају реалност Божијег постојања и траже Његову заштиту када код се нађу у тешким и стресним ситуацијама.

Закон узрочности

Пре него што почнемо, да најпре дефинишемо закон узрочности. Закон узрочности је веза између догађаја (узрока) и другог догађаја (последике), где се други схвата као физичка последица првог. Потпуно је јасно да ствари не настају из ничега без разлога и да све што постане дешава се као последица нечег другог. Поред тога, ништа не може само себе да доведе у стање постојања. Све што узрокује да дође до његовог

постојања мора да већ унапред постоји. Да ли било која ствар може тек тако да се створи сама од себе без икаквог разлога? То звучи неразумно и немогуће.

Претпоставимо да имамо слику која виси на зиду и да имамо једног шестогодишњака. Дете пита: "Одакле је дошла ова слика? Ја одговарам: "Једноставно се створила тамо из ничега". Да ли би ово дете прихватило ту претпоставку? Или би је сматрало врло чудном?

Поента је у томе да ако видимо слику, ми знамо да њен сликар постоји. Кад видимо зграду, ми знамо да постоји њен градитељ. Па кад гледамо створења зар не би требало да знамо да постоји и њихов Створитељ? Зашто посматрамо и размишљамо другачије када је у питању Бог? Свет око нас је много сложенији од неке зграде и зато је логично да је свет дизајниран од стране Великог Дизајнера или божанског Створитеља (Бога).

Космологија нас учи да је космос настао пре неких 14 милијарди година космичким догађајем који је познат као "Велики прасак". Теорија Великог праска тврди да је универзум био у веома густом стању и да је онда дошло до експанзије. После прве експанзије (изненадне експлозије) Универзум се полако хладио и то је дозволило формацију податомских делића, а касније и атома. Огромни облаци ових првих елемената су се касније сјединили преко гравитације и формирали су звезде и галаксије. Можда теорија великог праска може да објасни порекло свемира, али нема објашњења за изненадну експлозију и не објашњава порекло првобитног облака прашине. Па одакле је то дошло? Ко, или шта је створио тај првобитни облак прашине?

Замислите да сада чујете гласни прасак, ви питате: "Одакле је дошао тај звук?" Да ли бисте били задовољни одговором да је дошао "ниоткуд и да се једноставно десио?" Наравно да не. Рекли бисте: "Шта је био узрок тог гласног праска?" Исто тако, рационално гледано - Велики прасак је морао да има свој узрок (свог Творца).

Сада се поставља питање пошто Свемир има творца, ко је створио тог творца? И онда ко је створио тог творца? И онда опет, ко је створио тог творца? И тако даље. Али то не може да се наставља у недоглед и мора да се заврши једном са Створитељем који није био створен.

Можемо закључити да је тај Створитељ веома моћан јер је створио читав космос и да мора да је изузетно интелигентан јер је изазвао "законе науке" који владају свемиром (космосом). Такође, овај Створитељ мора бити безвременски, ванпросторан и нематеријалан. Коначно, пошто није створен мора да је одувек постојао. Сви ови атрибути творца чине основни концепт Бога. Бог је нестворени први узрок космоса.

Хајде да се подсетимо једне истинске приче о човеку Арапину који је порицао постојање Бога (у 7. веку). Послало га је његово племе да води преговоре са Божијим послаником Мухаммедом у вези неких питања. Тај човек је стигао у Послаников град у време молитве (намаза).

Посланик је клањао (обављао молитву) и проучио је неке ајете (одломке) из Свете Књиге а овај човек је задивљено слушао те ајете. Посланик је учио следеће:

„Зар су они без Створитеља створени или су они сами себе створили?! Зар су они небеса и Земљу створили?! Не, него они неће да верују.“ (Кур'ан, 52: 35-36)

Кад је чуо ове ајете, човек је казао (моје срце је залепршало, моје срце је желело да полети). После ових ајета, овај човек је спознао да Бог постоји и то је признао. Постоје три логичне могућности у овим ајетима:

* Људи су створени из ничега. Ова претпоставка руши основна правила схватања јер нешто не може бити створено из ничега и ништа не може да створи нешто.

* Људи су створили сами себе. Ово је такође нелогично и контрадикторно. Да би човек створио себе - он би требао да већ постоји.

* Људи су створили небо и земљу. Ово је далеко од људских способности и нема никаквог смисла.

Једина преостала могућност је да су људи и космос створени од стране Бића које није било створено тј. Бога.

Савршен ред и интелигентан дизајн

Стари грчки филозоф као што је Платон је тврдио да би дизајн постојао, мора да постоји дизајнер. Хајде да причамо о реду и дизајну са научне перспективе. Атеисти верују у научну анализу сваке тврдње и сваког теолошког принципа. Ако употребимо ту исту науку да бисмо верификовали тачност атеистичке филозофије. У науци постоји виталан закон који се зове термодинамика. Термодинамика дефинише основне

физичке квантитете (температуру, енергију и ентропију) и описује како се ови квантитети понашају у различитим околностима. Ентропија долази из принципа термодинамике која се бави енергијом. То се обично односи на "количину нереда који се увек повећава са временом и ствари напредују природно од реда до нереда". Другим речима, ентропија тврди да "без контроле или супер силе у било ком процесу, овај процес се наставља као неред и хаос".

Ако оставимо дечију собу без одржавања и чишћења, соба постаје неуредна и разбацана уколико нека особа не подузме нешто у вези тога. Слично томе, ако оставимо било коју дату кухињу на недељу дана - ова кухиња ће се претворити у неред и хаос осим ако је нека особа не очисти. Топла кафа ће се после одређеног времена охладити.

Теорија Великог праска и теорија еволуције сугеришу потпуне супротности које су као резултат имале **савршенство**. Концепт да је свемир експлодирао и да се онда претворио у избалансирану перфекцију кроз низ случајних догађаја и природном селекцијом је против познатог закона науке тј. ентропије. То је слично претпоставци да ћемо на пример бацањем милиона бомби у пустињу довести то тога да једна од тих бомби створи савршен Мерцедес Бенз аутомобил!!!

Овај универзум је велика комплексна математичка једначина и то указује на велику сложеност и савршен дизајн. Живот приказује невероватно комплексан ниво међузависности које логички води до закључка да је био испланиран на тако интелигентан начин. Размотримо своје огромно окружење, наш соларни систем и планету

Земљу, и да је све то савршено подешено за живот на њој. Све се чува у савршеној равнотежи тако да у свемиру све коегзистира и сва жива бића могу да живе на њој!

Када размислимо о природи нашег света, видимо ред у свему почев од воденог циклуса до кретања Земље око сунца. Несумњиво је рационалније закључити да су Велики прасак и еволуција били контролисани догађаји и да је неисправна тврдња како је то продукт пуке случајности. Шта више, теорија Великог праска нема јасно објашњење за чињеницу да је Универзум након праска постао уређен и организован па је тако дозволио постојање живота на њему. Зашто се једноставно, без Великог праска није створио ред и организација без обзира да ли на њему може да опстане живот или не... !

Има много примера који показују савршен дизајн, а ево неколико њих (примери су цитирани из чланка г. Сју Бохлин):

- Наша планета Земља, на пример, је савршено дизајнирана за живот. Има управо ону величину за атмосферу која је нама неопходна. Њена величина и одговарајућа гравитација имају танак, али не превише танак слој гасова који служе да би нас штитили и да нам омогуће да дишемо. Да је наша планета мања, не би могла да подржи атмосферу, као што је случај са Меркуром. Да је већа, као Јупитер, атмосфера би садржала слободни хидроген, који је отрован за нас. Земља је једина планета која нам је позната а која садржи атмосферу која може да подржи људски,

животињски и биљни живот. Земља је, такође, постављена на савршену раздаљину између Сунца и осталих планета у нашем соларном систему. Да смо и мало ближи Сунцу, изгорели би. Да смо мало удаљени, смрзли би се. Пошто је Земљина орбита скоро округла, тај помало елиптични облик значи да можемо да уживамо у прилично уском распону температура које су неопходне за опстанак живота. Брзина окретања Земљине кугле око њене осе, а која завршава свој круг сваких 24 сата, значи да Сунце равномерно греје Земљину површину. Упоредите наш свет са Месецом, где се дешавају невероватне промене температуре услед непостојања одговарајуће атмосфере или воде да задржи или уклони сунчеву енергију.

- Сама вода је важан део "савршеног" света. Биљке, животиње и људска бића су својим саставом већином **вода** и она нам је неопходна за живот. Једна од ствари која чини Земљу уникатном је изобиље воде у течном стању. Вода има површински напон. То значи да вода може да се креће према горе, супротно гравитацији да би довела хранљиве материје на врх највиших биљака. Све друго на свету се смрзава од дна према врху, само се вода смрзава од врха према дну. Све друге материје се смање када се залече, само се вода шири. То значи да зими барице, реке и језера могу да се замрзну по површини али дозвољавају рибама и другим морским створењима да живе испод површине леда.

Чињеница да живимо на "савршеној" планети у "савршеном" космосу је доказ да је то све створио Бог из љубави према својим створењима.

Када погледамо овај савршен ред у свемиру, зар није рационално рећи да он има свог "организатора"? Када погледамо његову сложеност - да ли можемо тврдити да се то десило случајно? Дакле, потпуно је рационално веровати да је овај сложени космос дело нашег Створитеља. Другом аналогijом, Створитељ се најбоље објашњава постојањем Бога.

Бог је савршено биће. Пошто је Он Најсавршенији, Он мора поседовати сва савршенства. Пошто је Савршен, Он мора постојати. Он не само да је створио наш свет, већ га и одржава до дана данашњег. Бог је казао у својој Светој Књизи:

**„Зар Земљу постељом нисмо учинили,
и планине стубовима,
и вас људе као парове створили,
и сан ваш починком учинили,
и ноћ покривачем дали,
и дан за привређивање одредили,
и изнад вас седам силних саздали,
и светиљку¹ пламтећу поставили?
Ми из облака воду обилно спуштамо,
и чинимо да уз њену помоћ расте жито
и биље, и баште густе.“** (Кур'ан, 78: 6-16)

¹ Сунце.

Морална вредност

Људи су кроз историју успостављали законе и прописе који су били створени да одрже друштвени поредак, заштите права, обезбеде доступност правде и да кажњавају људе који почине злочине. Међутим, историја има много бола, неправде и угњетавања. Очигледно је да смо учили пуно случајева где се са тлачитељима и потлаченима, грешницима и племенитима није поступало праведно и поштено (онако како је то заслужено). Поједини злочини и зла нису адекватно кажњени на овом свету јер су криминалци некако успели да побегну или да избегну правду због корупције судија. Много казни и признања се није десило на овом свету. Безброј криминалаца није у потпуности кажњено а велики број поверљивих и добрих људи нису добили своја признања. Да ли је логично размишљање да ће ови криминалци и злочинци бити заувек закопани на гробљу без тога да снесе икакву одговорност за своје поступке?

Историја је показала да било која форма недостатка свести о постојању Бога је проузроковала корупцију и неморалности код људи. Искуство историје доказује да порицање реалности Божијег постојања и порицање Будућег живота су фатални за човечанство. Као резултат томе можемо очекивати хаос, корупцију и неред у друштву. Ако не постоји Будући живот, наш завршетак ће за све да буде исти, што значи да ћемо само да престанемо да постојимо па какав то онда значај даје нашим животима? Ако Бог не постоји, не постоје вредности морала и наши животи онда немају крајњи

смисао ни значајну сврху. Ако нема Бога, све је дозвољено. Заиста, све је дозвољено ако Бог не постоји.

Рационални приступ је следећи: овај живот је тест а крајња правда за кажњавање и награђивање припада Богу у Будућем животу након проживљења човечанства. Потпуна правда јесте тако што ће се сачувати комплетан запис свих почињених дела, где та дела неће бити нити заборављена нити пропуштена. Овакво веровање у човеку функционише као аларм опомене за сваког оног ко жели да почини неки грех. Такође, подстиче људе да се освесте и да пронађу бољи пут у животу. Веровање у постојање Бога нас подсећа да су добро и зло два таса на ваги добрих дела на којој ће наша дела бити вагана, и где ниједна корупција и злодело неће проћи некажњено.

Укратко, Бог постоји, Свезнајући, Мудри, Праведни, апсолутно независтан и далеко изнад сваке пристрасности. У Будућем животу сви ће бити награђени или кажњени у складу са њиховим делима у животу на Земљи.

Божија чуда

Бог је слао посланике да би упутио човечанство на Прави пут и да би они пренели Божију поруку самилости и милости, као и да позивају људе да само обожавају јединог истинског Бога.

Божији посланици су били подржани чудима да би показали аутентичност Божије поруке и да би потврдили да та особа (посланик) је послата од стране Бога. На крају - та чуда су служила као доказ Божијег постојања, једноће и Његове свемоћи.

Чудо се дефинише као изванредан догађај који превазилази све познате људске или природне силе и приписује се натприродном узроку (односно Богу). Чуда су се углавном дешавала рукама посланика. На пример:

- ✓ Посланик Исус, мир над њим, је лечио болесне и лепрозне, и оживео је мртваца Божијим одређењем.
- ✓ Посланик Мојсије, мир над њим, је имао штап који је користио да би из камена добио текућу воду, и такође се тај штап претворио у змију Божијом дозволом и одређењем. Имао је моћ да раздвоји море и преведе свој народ преко њега.
- ✓ Посланику Мухаммеду, мир над њим, је дат Часни Кур'ан као вечно чудо. Часни Кур'ан који је објављен на арапском језику је чудо мудрости и потпуно истиниско откровење. То је чудо језичке чистоће и стила и јединственог обрасца. Упркос томе што су Арапи (народ Посланика Мухаммеда) имали савршено познавање и елоквентност арапског језика, поезије и реторике, нису успели да измисле нити један стих који је сличан макар једном стиху Часног Кур'ана. Часни Кур'ан се још увек чува од измена и остаје неоспоран до Судњег дана. Таква

чуда се очигледно приписују натприродном Бићу и она су знаци којима се потврђује истина а то је постојање Бога и исправност Божије вере.

